

Prem Sagar and others v. Phul Chand and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ., ਪੀ. ਸੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਫੁਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1981 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2886 .

1 ਅਗਸਤ, 1983.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1980)— ਧਾਰਾ 35 -B— ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਲਾਗਤਾਂ-ਇਸ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਚ ਪਾਰਟੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ—ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ-ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਿਤੀਆਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਧੀਮੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਗਾਉਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤਿਅੰਤ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨ - ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ। ਇਹ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਫਾਲਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ

ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਟੱਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਛੋਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਗਲੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਚੱਕਸ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਸੈਂਦੇ ਹਨ,

1982 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਰਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 1 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਬੇਹਦਰੀ ਲਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 9 ਨਵੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਪੀ.

ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲ.ਕੇ.ਸੂਦ ਨੇ ਬਤੌਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਗੋਪਾਲ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ , ਸੀ.ਜੇ

(1) ਕੀ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ (ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, - ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਰਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ।

(2) ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਗਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ 11 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਦਾ ਦਿਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ 25 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ 20। ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1981। ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਨਵੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ

Prem Sagar and others v. Phul Chand and others

(S. S. Sandhawal, C.J.)

ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(3) . ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਹਾਇਕ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।

(4) ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਐਸ਼ਹੋਲਡ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *SPharma, J.* ਦੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ , ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੈਨ ਡੇਟਰੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੈਨ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

"ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ. ਆਰਡਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ?"

Prem Sagar and others v. Phul Chand and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀ ਖਰਚੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਬਚਾਅ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਫਾਲਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟਿੰਗ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਪਾਤ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਣ ਦੇ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ ਇਸ ਨੂੰ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ . ਲਛਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

“ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ (ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ (ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਰ ਤੋਂ.

(5)ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਡੇਕ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ

ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਣਾ; ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ੋਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅੱਗੇ' ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਓਟੀਓਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਵਿੱਚ 'ਅੱਗੇ' ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਗੈਰ-ਅਸਥਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਵਜੋਂ ਮਿਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ 'ਪ੍ਰਬੰਧ', ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘੇਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ। ਪੂਰੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀਟੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ (ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਫਾਲਟ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀਮਤ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।⁶

(6) ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧੀਮੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਗਾਉਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਅਤਿਅੰਤ *ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਹਨ*, ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ। ਇਹ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਗੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਫਾਲਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਟੱਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਅਗਲੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਚੌਕਸ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਸੌਦੇ ਹਨ।

(7) ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਚ ਜੇਕਰ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ

Prem Sagar and others v. Phul Chand and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਭੂਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਲੱਛੂ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਰਾਧਿਆ ਸ਼ਿਆਮ (3) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਪੀ (ਅਸਥਾਈ) ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 1-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: -

ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ S. 1-A ਉਹਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ 1951 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਲਾਭ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੀਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਇਹ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35-ਬੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਥਾਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) i& ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਅਗਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਿਫਾਲਟ

(3) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 2213.

ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਐਲ ਕੇ ਸੂਦ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਸਟੈਂਡ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ (ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ), ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35-ਬੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਪਲ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹੇਸ਼

ਚੰਦ ਆਦਿ (4) ਅਤੇ ਸਤ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਬਨਾਰਸੀ ਡੀ ਗਯੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ, ਇਸਦੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਚਲੀ ਗਈ, ਇਸਦੀ ਭਰਮ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਉਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਸਨ (ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ) ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਨਮੋਲਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਭੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੜਾਅ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ.

(11) ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ

(4) 1983 PLR (ਛੋਟਾ ਨੋਟ) ਐੱਲ. . ਆਈ

(5) 1982 ਦੇ ਸੀਆਰ 106 ਨੇ 25 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ. ਵੇਖੋ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਛਮੀ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ) (ਸੁਪਰਾ) (ਆਸਾ ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਹਰੀਹ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ) (6) (ਧਰਮ ਪਾਲ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ) (7) ਅਤੇ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਵੰਤ) ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਹੰਸ ਕੌਰ) (8)।

(13) (ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 13 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 4 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਗਿਆ ਸੀ. ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ! ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਝ ਗਈਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ ਦਾ ਕੇਸ) supra) ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(14) (ਸਤਿ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਆਪਕ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸੰਕੁਚਿਤ

Prem Sagar and others v. Phul Chand and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ 12 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।, 1981. ਵਿਦਿਅਕ ਜੱਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ' ਤੇ " ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ

(6) 1982 ਦੇ CR 968 ਨੇ 16 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(7) 1982 ਦੇ ਸੀਆਰ 1307 ਨੇ 3 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(8) 1982 ਦੇ ਸੀਆਰ 1574 ਨੇ 23 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਕੇਸ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ 12 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਸ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ) ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਇੱਕ *ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।* ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਵਧੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(15) *ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਪਰਮਾਨੰਦ ਰਾਊਤਰਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ*, (9) ਜਿਸ ਵਿੱਚ *ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ*। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, 16 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਣਗਿਣਤ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 30 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਘੱਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ *ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿਚ ਅਨੁਪਾਤ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਦੇਵ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)*। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ *ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ।

(16) . ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 35-ਬੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੈਗੇਟਿਵ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ (ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ) ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਚਾਅ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਂਝੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ 25 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਬਿਨੈ- - ਪੱਤਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ

ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਏਆਈਆਰ 1982 ਉੜੀਸਾ 80.

ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ., ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐਲ.ਟੀ. ਸੀ.ਓ.ਐਲ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸੇਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2 ਆਫ 1979।

3 ਅਗਸਤ 1983

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (1894 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3)— ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ — ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ — ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟ — ਕੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਜਾਂ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਢੰਗ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

Prem Sagar and others v. Phul Chand and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।